

GRESSIDA COWELL

Čaroději Dávnovéku

Čarodej klope trikrát

CRESSIDA COWELL

Čaroději
Dávnovéku

Čarodej klope trikrát

Túto knihu s veľkou láskou
venujem drahej MAISIE

„AKO SA DOSTAŤ DO TEJTO KNIHY.
Zaklopte klopadlom na dvere. Potom, ak
budete veľmi ticho, začujete tichučký, drobučký
hlások: ‚Zveste kľúč.‘ Vložte kľúč do kľúčovej
dierky, presne tam zapadne, odomknite
dvere a VOJDITE DNU!“
Anglické rozprávky, Joseph Jacobs, 1890

Text and illustrations copyright © Cressida Cowell 2019
First published in Great Britain in 2019
Translation © Otakar Kořínek 2019
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2020

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie
reprodukovat ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek
prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme
fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo
budúceho informačného systému bez predchádzajúceho písomného
súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu Cressida Cowell: *THE WIZARDS OF ONCE:
KNOCK THREE TIMES*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Hodder
Children's Books, London, 2019, preložil Otakar Kořínek.

Ilustrácie Cressida Cowell
Zodpovedná redaktorka Ina Martinová
Editorka Katarína Škorupová
Sadzba, zalomenie ITEM, s. r. o., Bratislava
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Tešín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným
odporúčaním pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
ISBN 978-80-556-3995-6
www.slovart.sk

Čarodeji DÁVNÉMU

Čarodej klope trikrát

napísala a ilustrovala

CRESSIDA COWELL

slovar

Tento príbeh
má dvoch hrdinov.

Stig, dievča, je Bojovníčka.
NO pod páskou má MIMORIADNE
mocné čarodejné oko.

Xar, chlapec, je Čarodej.
Myslí to dobre, ale
na ruke má Striginu škvrnu,
ktorá sa ho snaží ovládať.

Posledná obrana Obrov

Šlapaje Obrov

Morská cesta

útesy
večnosti

HRAD
SMŤ

pekná cestička

ÚZEMIA SLIZÁKOV
(BAHNO)

GIGANTIKA
POHOBIE STRIGY

Pevnosť Križencov

Pozor na Križencov

ČARODEJOV

KOPCOVITÝ
HRB

Jazero

Ostrov

Morskej
diablovily

ÚZEMIA
BOJOVNÍKOV

hlavné mesto
Bojovníkov

hory Prizpakov

RÍŠA BOJOVNÍKOV

pekná cestička

železná pevnosť Bojovníkov

KRÁĽOVSTVO

SYCHORAX

PRALES

Hradba duchov

ZLOLES

pevnosť čarodejov

Zlovestná
čistinka

st. Patených
ENCANZOVO
KRÁĽOVSTVO

Drsná rieka

Hmm...

Neuverjetne
šchvatno-
zaujímavé...

Poznámka Cressidy Cowellovej, expertky na zaniknuté jazyky

Kedysi dávno isté mladé dievča, ktoré preskúmavalo zadnú časť jaskyne kdesi na Britských ostrovoch, objavilo za veľkým kameňom tieto písomnosti, známe ako Čarodejnícke zápisy. Nikto ich nevedel prečítať, lebo vznikli v takej pradávnej minulosti, že také slová ani písmo dovtedy ešte nikto nevidel.

Veľa šťastných rokov som strávila prekladá-
ním písomností o Štikútovi Vikingovi zo starej
nórčiny do angličtiny. Preto som sa nadšene pustila
do tejto ešte ťažšej úlohy, lebo Čarodejnícke zápisy
vznikli v takých temných časoch, že pre nás ich ja-
zyk nadobro zanikol.

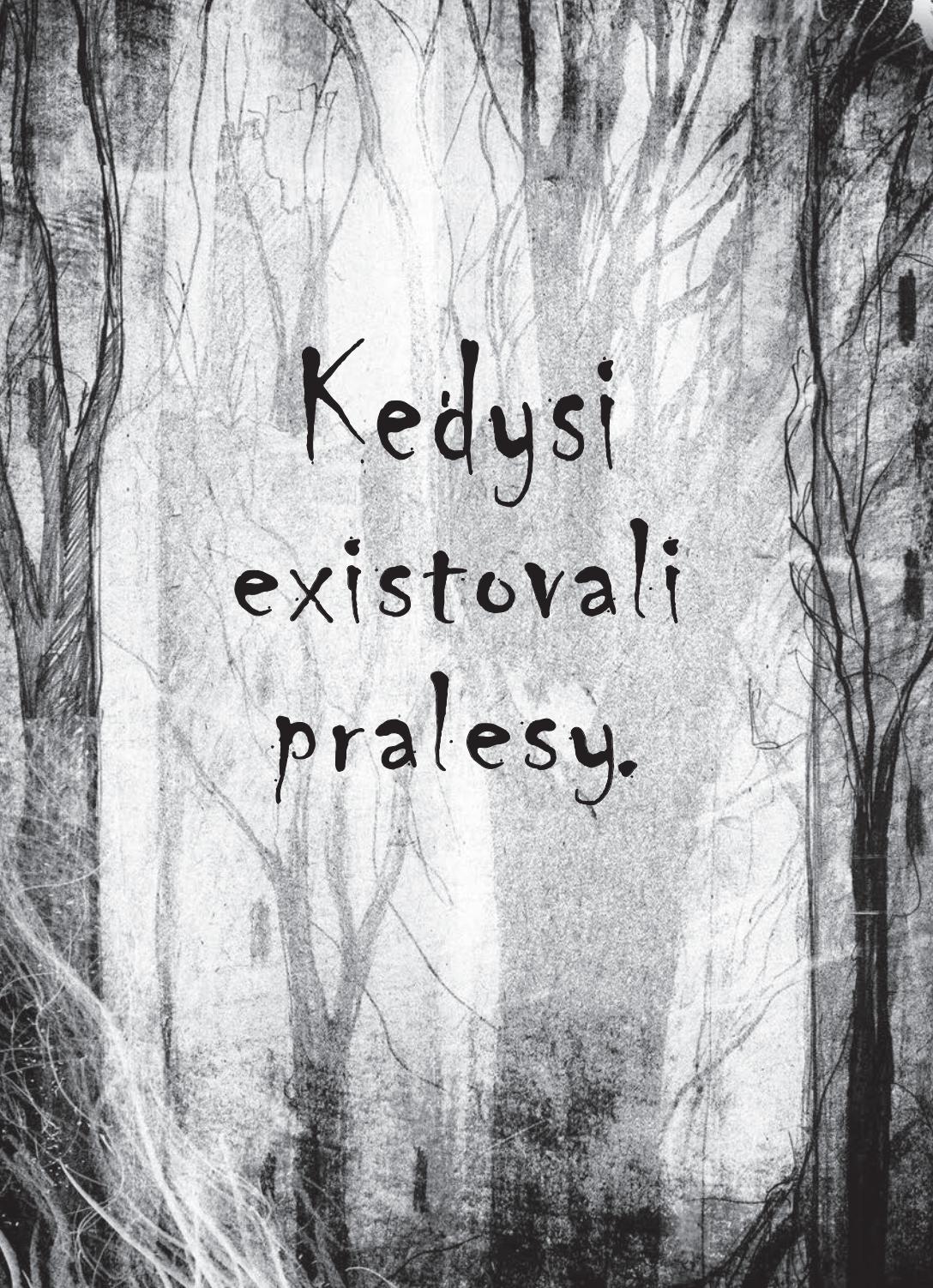
Po mnohých rokoch štúdia som konečne ten
starý jazyk rozlúštila. A pritom som odhalila čosi
NAOZAJ mimoriadne.

Uverte neuveriteľnému!

Každá rozprávka, ktorú ste kedy čítali, má pô-
vod v niečom, čo sa skutočne stalo.

V tej ďalekej temnote nežili iba draky. Draky
boli toho všetkého iba malou, maličkou súčasťou.

Bolo to obdobie ČAROV...

Kedysi
existovali
praesy.

Prológ

Kedysi existovali pralesy.
V pralesoch žili od nepamäti Čarodeji a chceli v nich žiť naveky spolu s inými čarodejnosťami.

Lenže potom prišli Bojovníci. Tí tam vtrhli spoza mora, a hoci nemali nijaké čary, priniesli novú zbraň, ktorú volali ŽELEZO, a železo bolo to jediné, na čo čary nepôsobili.

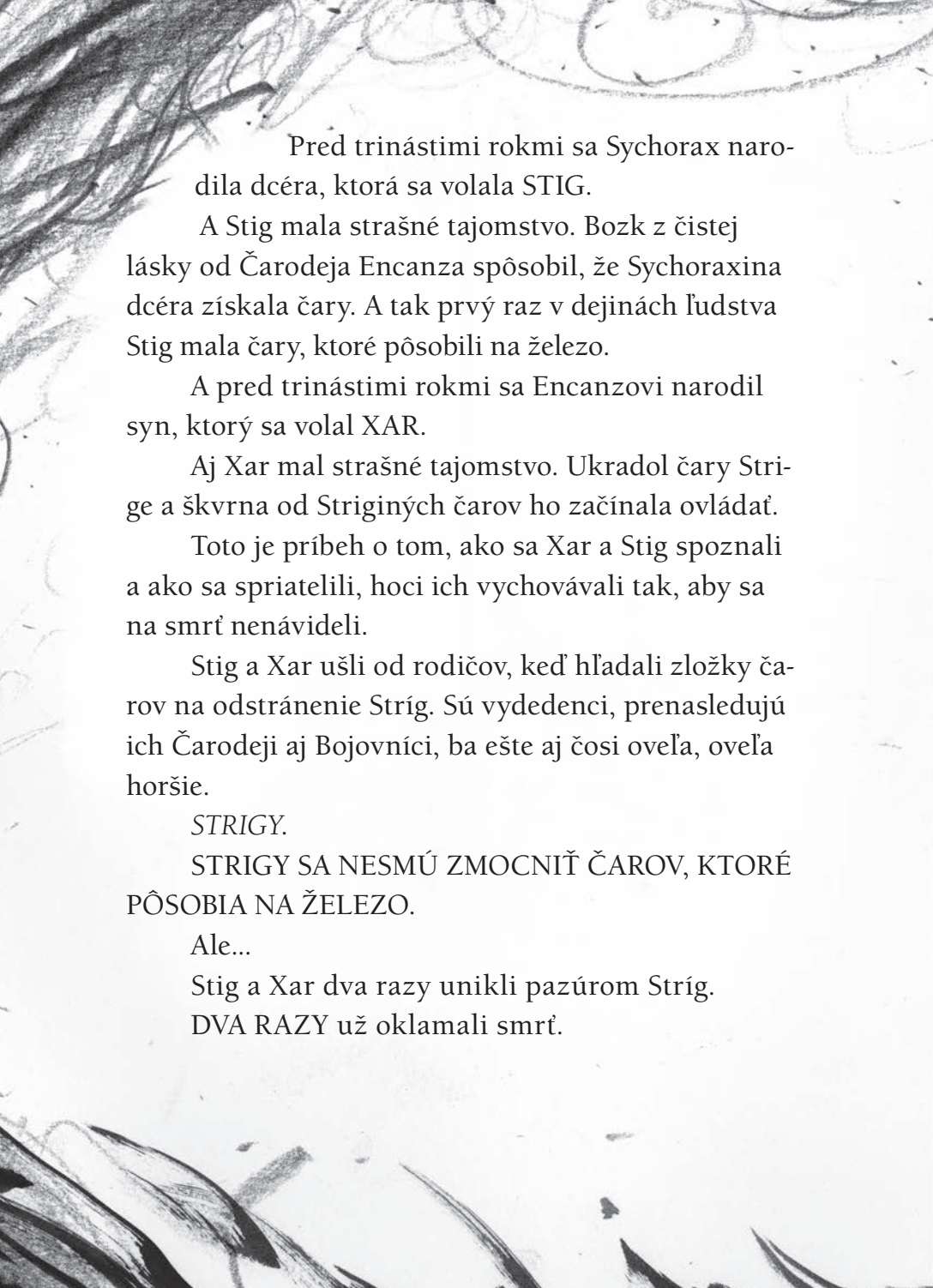
Od tej chvíle bojovali Čarodeji a Bojovníci v pralesoch na život a na smrť.

Až jedného dňa...

Mladá kráľovná Bojovníkov, ktorá sa volala SYCHORAX, sa zaľúbila do mladého kráľa Čarodejov, ktorý sa volal ENCANZO. Čarodeji a Bojovníci sa do seba NESMELI zamilovať. Preto Sychorax využila čary na popretie lásky, aby jej láska zanikla. A tá naozaj zanikla a Sychorax sa vydala za Bojovníka, ako sa patrí.

A Encanzo sa oženil s Čarodejkou, ako sa na Čarodeja patrí.

Takto sa mali vyhnúť nebezpečenstvu prekliatia.
Lenže...

Pred trinástimi rokmi sa Sychorax narodila dcéra, ktorá sa volala STIG.

A Stig mala strašné tajomstvo. Bozk z čistej lásky od Čarodeja Encanza spôsobil, že Sychoraxina dcéra získala čary. A tak prvý raz v dejinách ľudstva Stig mala čary, ktoré pôsobili na železo.

A pred trinástimi rokmi sa Encanzovi narodil syn, ktorý sa volal XAR.

Aj Xar mal strašné tajomstvo. Ukradol čary Strige a škrvna od Striginých čarov ho začínala ovládať.

Toto je príbeh o tom, ako sa Xar a Stig spoznali a ako sa spriatelili, hoci ich vychovávali tak, aby sa na smrť nenávideli.

Stig a Xar ušli od rodičov, keď hľadali zložky čarov na odstránenie Stríg. Sú vydedenci, prenasledujú ich Čarodeji aj Bojovníci, ba ešte aj čosi oveľa, oveľa horšie.

STRIGY.

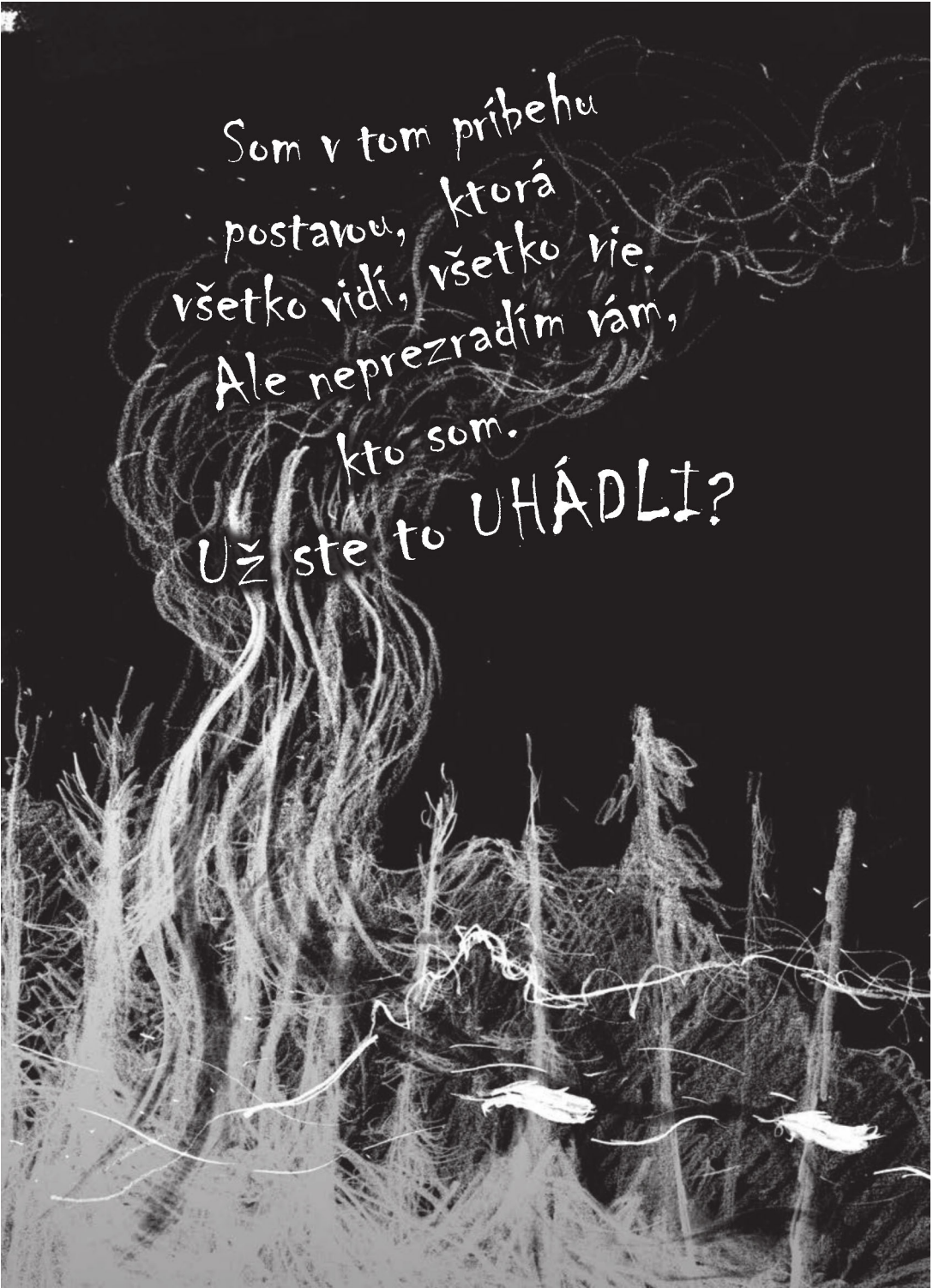
STRIGY SA NESMÚ ZMOCNIŤ ČAROV, KTORÉ PÔSOBIA NA ŽELEZO.

Ale...

Stig a Xar dva razy unikli pazúrom Stríg.

DVA RAZY už oklamali smrť.

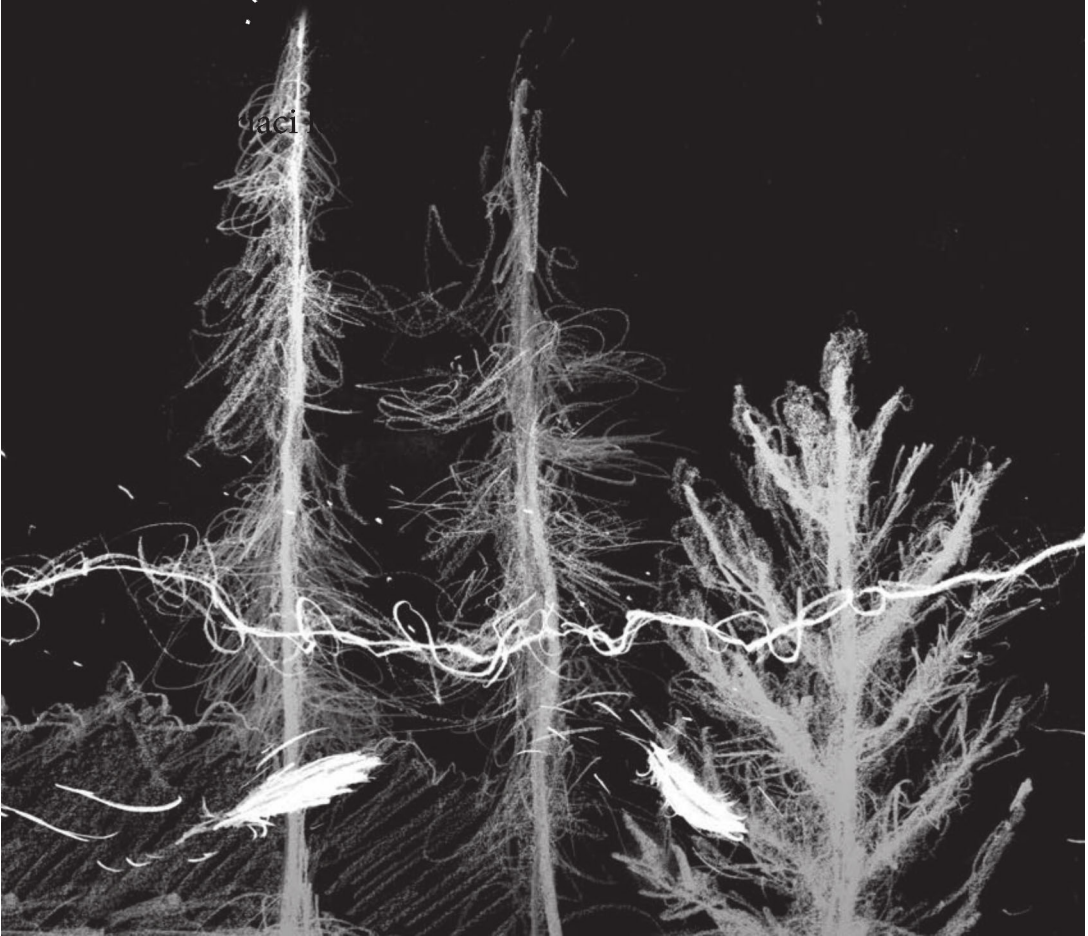
Budú mať
ŠŤASTIE AJ
PO TRETIÍ
RAZ?

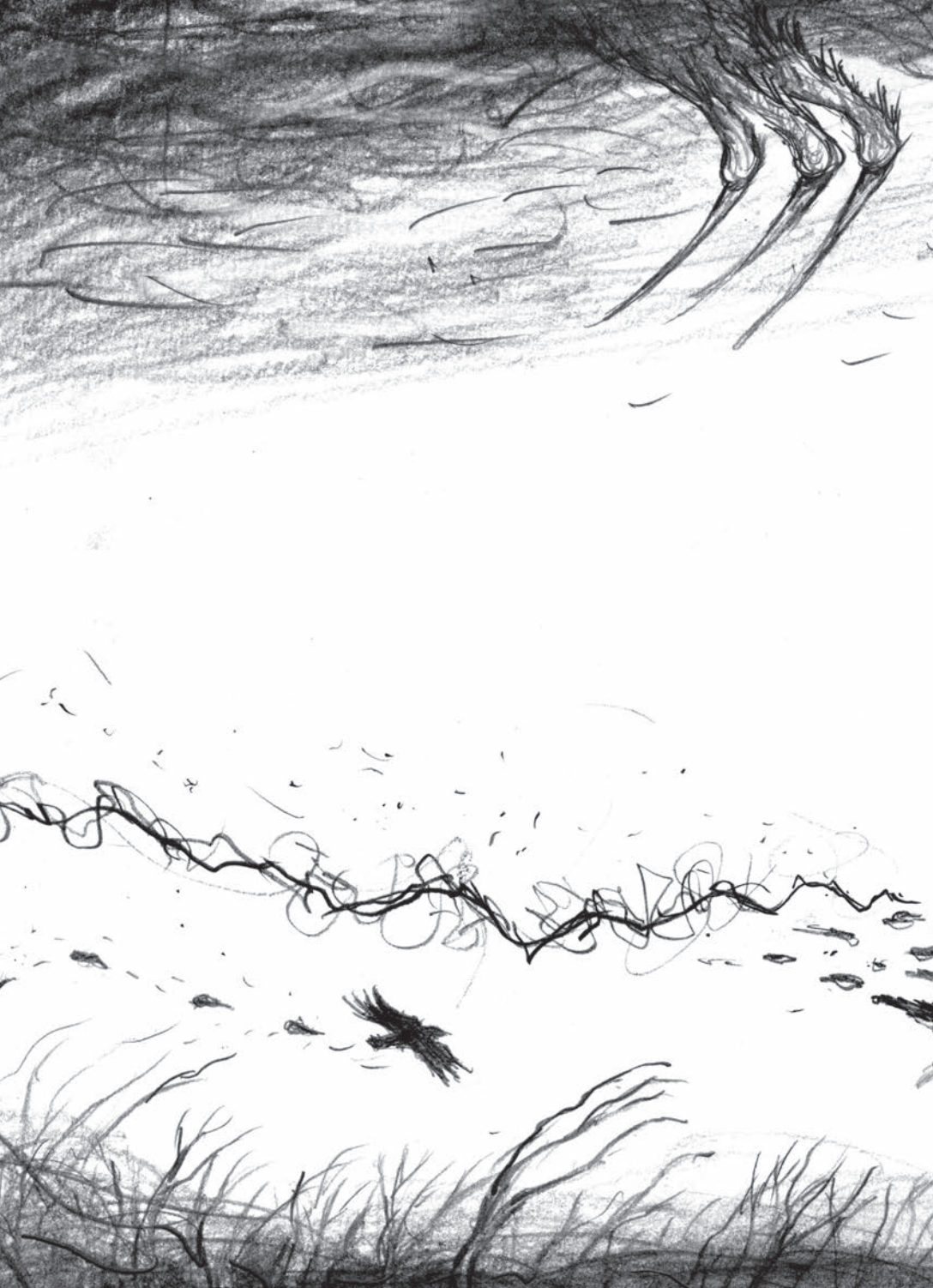

Som v tom príbehu
postavou, ktorá
všetko vidí, všetko vie.
Ale neprežradím vám,
kto som.

UŽ ste to UHÁDLI?

PRVÁ část
Horiaci les

1. Zrada

Pred tritisíc rokmi na konci obdobia, ktoré bude neskôr známe ako doba bronzová, boli celé Britské ostrovy porastené pralesmi.

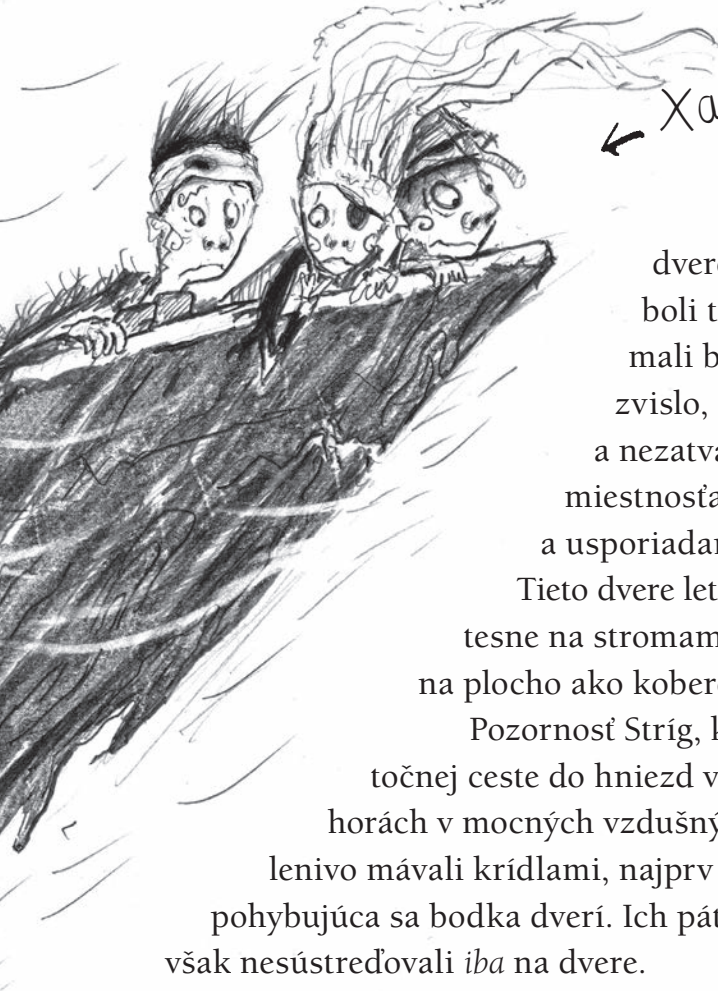
V pralesoch žili dobré tvory, zvieratá, čarodejné tvory a ľudia, ktorí si hľadeli svojho, ale v tých časoch tam žili aj zlé tvory, podaktoré naozaj veľmi zlé.

Dva z tých zlých tvorov leteli nad lesom aj teraz. Momentálne boli neviditeľné, ale keby ich ľudské oči mohli vidieť, zbadali by, že majú mäkké čierne krídla ako vrany, prsty zakončené pazúrmí ako dravé vtáky

a nosy trocha ako zobáky. Boli to

STRIGY, a nie dobré Strigy, ale naozaj veľmi zlé. Leteli vysoko až pod mračnami a počas letu pátrali po čomsi dolu.

← Xar, Stig
a šidlo

To čosi boli dvere, lenže neboli tam, kde by mali byť, postavené zvislo, a neotvárali a nezatvárali sa medzi miestnosťami bezpečne a usporiadane na zemi.

Tieto dvere leteli vzduchom tesne na stromami, ležiac na plocho ako koberec.

Pozornosť Stríg, ktoré na spia-točnej ceste do hniezd v Plačlivých horách v mocných vzdušných prúdoch lenivo mávali krídlami, najprv upútala malá pohybujúca sa bodka dverí. Ich pátravé zraky sa však nesústreďovali *iba* na dvere.

Na letiacich dverách ležali na bruchu tri deti. Neviditeľné Strigy pozorovali práve tie deti.

A deti nazerali sponad okraja dverí, hľadali niečo v lese.

Strigy boli hladné, také hladné, že im z úst kvapali dlhé čierne sliny. Už týždne, ba čo týždne, už celé roky nevideli niečo také chutné ako tie deti (čo vám dá najavo, prečo ľudia Strigy tak nenávideli, či už

v dobe bronzovej, alebo v iných dobách, v ktorých sa Strigy zjavili).

Čosi však Strigy zadržovalo, nevrhli sa hneď na nič netušiace chutné kúsočky mäsa a nezaťali do nich pazúry.

„Oč ot mat íbor?“ zaskučala Zlomokrka, krútiac nosom z jednej strany na druhú. „Očerp ot otkin inárchen? Šílsym, ež ej ot acsap?“*

Aj Trhozuba váhala, hoci k nej zanášalo pach krvi ľudských detí (čo je pre Strigu rovnako vábivé ako pre nás koláč pečúci sa v rúre) a slintala ako pes. Za každú cenu chcela uchmatnúť tie pochúťky spod vrtiaceho sa nosa Zlomokrky a hostiť sa vo svojom hniezde na tých mňam-mňam lahôdkach sama.

No aj ona bola opatrná. Pred návratom Stríg do pralesov sa vzduch priam hmýril poletujúcimi tvormi - vtákmi, škriatkami, baziliškami, drakmi, pikulíkmi, všetkými možnými krásnymi čarodejnými tvormi. No teraz takto zavčas rána ešte blízučko nočných hodín, ktoré patrili Strigám, bol les tichý a temný ako smrť.

Ľudia Bojovníci držali svoje detičky zamknuté v bezpečí svojich hradov a ľudia Čarodeji tie svoje zas

* Strigy hovoria rovnakým jazykom ako my, ibaže každé slovo odzadu dopredu. Znamenalo to: „Čo to tam robí? Prečo to nikto nechráni? Myslíš, že je to pasca?“